

**UTVRĐIVANJE KOEFICIJENTA ZA OBRAČUN ZARADE PRAVNO VALJANIM
UGOVOROM O RADU****Zakon o radu****član 104**

Osnov za naknadu štete

Sentenca:

Samo zarada ugovorena između poslodavca i zaposlenog pravno valjanim ugovorom o radu ili kasnije izmenjena pravno valjanim aneksom tog ugovora je odgovarajuća zarada i predstavlja osnov za obračun materijalne štete u vidu izgubljene zarade koju zaposleni pretrpi na radu. Zarada koja je kasnije usmeno ugovorena između zaposlenog i poslodavca nije odgovarajuća zarada i ne može biti osnov za obračun štete.

Iz obrazloženja:

"Kod nesumnjivog utvrđenja da je tuženi isplatio tužiocu niži iznos zarade od onog koji je bio ugovoren, u obavezi je da, saglasno članu 16. stav 1. tačka 1) i članu 104. stav 1. Zakona o radu (dalje: Zakon), tužiocu isplati odgovarajuću zaradu, utvrđenu u skladu sa zakonom, opštim aktom i ugovorom o radu. Prema članu 33. stav 1. tačka 10) Zakona, ugovor o radu, pored ostalog, sadrži i novčani iznos osnovne zarade i elemente za utvrđivanje radnog učinka, naknade zarade, uvećane zarade i druga primanja zaposlenog. U konkretnom slučaju parnične stranke su zaključile ugovor o radu na osnovu kog ugovora je tužilac raspoređen na radnom mestu pomoćni građevinski radnik, sa koeficijentom posla 1,10. Prema odredbi člana 171. stav 1. tačka 5) Zakona, poslodavac može zaposlenom da ponudi izmenu ugovorenih uslova rada (dalje: aneks ugovora), iz člana 33. stav 1. tačka 10) Zakona. Dakle, ove izmene se tiču izmene zarade... Nesumnjivo je utvrđeno da je došlo do usmenog dogovora između tužioca i tuženog u pogledu zarade, i to tako što je najpre satnica iznosila jednu marku, a zatim jedan evro. Međutim, ovo utvrđenje nije relevantno za utvrđenje visine duga koji tuženi ima prema tužiocu, s obzirom da je ugovorom o radu utvrđena visina zarade u skladu sa zakonom, a izmena zarade nije izvršena u skladu sa zakonom. Dakle relevantno je ono što je ugovoreno pismenim ugovorom između parničnih stranaka, a to je ugovor o radu od 22.9.2003. godine. Upravo zato drugostepeni sud nalazi da je prvostepeni sud delimično pogrešno primenio materijalno pravo, prihvatajući drugu varijantu nalaza veštaka. Prema prvoj varijanti relevantan je upravo ugovor o radu za tužioca i koeficijent koji je tim ugovorom bio predviđen. Zbog toga je delimičnim usvajanjem žalbe tuženog prvostepena presuda preinačena."

(Presuda Apelacionog suda u Novom Sadu, Gž. 400/2012 od 19.3.2012. godine)

